

ΕΤΟΣ ΣΤ΄.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΣΑΤΥΡΙΚΗ

ΑΡΙΘ. 297

ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΔΕΥΤΕΡΑ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΑΠΑΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΕΣΤΑ 10

Τιμή ετήσιας συνδρομῆς προπληρωτέα διὰ μὲν τὸ Ἐσωτερικὸν δραχμὴ νῦν 12, διὰ δὲ τὸ Ἐξωτερικὸν 20
Ἡ Διεύθυνσις τῆς ἐφημερίδος, ἐπὶ τῆς οἰκίας Ἰπποκράτους ἀριθ. 5, παρὰ τῆ πλατεῖα τοῦ Πανεπιστημίου.

Ἐν Ἀθήναις, τῆ 21 Ὀκτωβρίου 1884.

Ἡ ΑΓΟΡΕΥΣΙΣ ΤΟΥ Κ. ΛΟΜΒΑΡΑΟΥ

Ὁ κ. ὑπουργὸς τῶν ἐσωτερικῶν μεταξὺ ἐσχάτως εἰς τὴν ἰδιαιτέρων του πατρίδα Ζάκυνθον, ἠγόρευσεν ἐνώπιον τῶν συμπατριωτῶν του περὶ τῆς ἐσωτερικῆς καὶ ἐξωτερικῆς πολιτικῆς τῆς κυβερνήσεως. Τὸν λόγον τοῦ ἀξιοτίμου ὑπουργοῦ κατορθώσας νὰ λάβῃ ἀπὸ τὰ στενογραφημένα πρακτικὰ αὐτηκόου μάρτυρος, ὁ Ἀσμοδαῖος δημοσιεύει σήμερον χάριν τῶν ἀναγνωστῶν του.

Τζόγιές μου.

Ἦρθα, μουρές, νὰ σὰς δῶ γιὰτι πολὺ σὰς ἐπεθύμησα. Ἦμουν αὐτισμένος γιὰτι μούχαν βγάλει τὴν πίστι ἀνάποδα ἐκείνοι ἐκεῖ πέρα οἱ ἀντίχριστοι, οἱ χαναναῖοι τῆς Ἀθήνας. Κάθε μέρα καὶ διεδήλωσες... κάθε μέρα καὶ δὸς του μὲ τὸν ὑπουργὸ τῶν Ἐσωτερικῶν... Ἐφέρετε δὲ τί μοῦ ἐκάμανε καὶ τῆς προάλλαις!... Τὴν ἡμέρα ποῦ δεχθῆκαμε τὸ βασιλεῖα, καλῆ του ὥρα... Ἦτουν, γιὰμὰ, καμμιὰ εἰκοσαρία βαγαπόντιδες καὶ τόμου μὲ ἀπεικάρησαν μέσα στὴ καρότσα, ἀρχίνησαν οὐλοὶ τὰ γιοῦχα. Μουρὲ νὰ μὴ βρεθοῦνε ἐκεῖ τέσσαρα παιδιὰ τοῦ Ἄμμου γιὰ νὰ ἰδοῦν οἱ ἰνφάμιδες!... Εἶχα μουρὲ τζόγιές μου, κοντὰ τ' ἀνψιδά μου... μὰ ἐκεῖνα δὲν ξέρουσαν ἀπὸ ἄρματα, γιὰτι ἀπόστα δὲν τ' ἄφησα νὰ πᾶνε στὸ στρατιωτικὸ. Εἶχε καὶ τὸ γκουβέρνο παλληκάρια ἐκείνη τὴν ἡμέρα, μὰ ἤτουνε μακρύα. Ἐβγάλαμε κατὶ παιδιὰ γερὰ δικὰ μας μέσα ἀπὸ τῆς φυλακαῖς... καὶ ἤτουνε γιὰμὰ μὲ τῆς ματσούκαις... Μουρὲ καλὰ ποῦ τὸ θυμήθηκα!... σὰς ἀββίζάρω πὼς ὄντες θέλετε νὰ κάμετε τίποτε, ἐλάτε στὴ Ἀθήνα νὰ τὸ κάμετε, γιὰ νὰ σὰς βάνουμε ο' ἐκείνη τῆ φυλακῆ καὶ νὰ σὰς ἔχωμε σὲ κάθε κᾶλο στὴ χρεῖα μας. Μίαν ἄλλη φορὰ ἐπῆγα στὸν ἅγιο Διονύσιον νὰ προσκυνήσω, ὄχι γιὰμὰ στὸν ἐδικὸ μας ἅγιο, μεγάλη ἡ χάρι του! σ' ἕνα ἄλλον ἅγιον δεύτερης ποιότητος ποῦ ἔχουν οἱ Ἀθηναῖοι—Ἐλληνας ἅγιος, ποῦ στάθηκε καὶ κριτῆς τὸν παλιὸ καιρὸ, στὸ πρῶμο κοναβίλι. Ἐκεῖ πάλι τὰ μυρίστηκαν καὶ ἤλθαν κατὶ ἀσασίνοι, ποῦ ἂν δὲν ἤθελε φύγω, θὰ μοῦ ἐπετοῦσαν κατὰ μούτρα κλεζονίς καὶ πομιντόρα! Ὅριστε μουρὲ μάτια μου κατὰστασι!... Μὲ εἶδε ὁ βασιλεῖας ποῦ εἶχα ντελίριο— Ἀρένη, σὶδρ Ντάντο, μοῦ λέει, τί ἔχεις;— τὸ ξέρετε ἐσεῖς πὼς ὁ βασιλεῖας πέφτει μέσα στὴ φωτιά γιὰτι πινομή μου.— Ἀφησέ με, Μεγαλειότατε, νὰ χαρῆς τῆς φιλίας σου. Ἐκατάλαβε ὁ βασιλεῖας πὼς ἤμουν ντισπεράδος.— Νὰ σοῦ πῶ, μοῦ λέει, σὶδρ Ντάντο, δὲν κοπιάζεις στὸ Τζάντε γιὰ καμπόσες ἡμέρας ποῦ ἔχω καὶ μερικαῖς παραγγελίας νὰ σοῦ δώσω.— Ναιὶτε, Μεγαλειότατε καλὰ ὀρίζεις, πάω τί παραγγελίας ἔχεις;

— Μὰ... ξέρεις ἀπὸ τὴν ἄλλη φορὰ καμπόσα φιλιά γιὰ τὰ παιδιὰ.— Μοῦ εἶπε πὼς θὰ μοῦ τὰ σταίλῃ τὸ βαπόρι μὰ τὴν ἄλλη μέρα ἔγεινε μία ἔκρηξι στὴν Ἀθήνα κ' ἐξαφνίστηκε ὁ βασιλεῖας καὶ τὸ ἐλησμόνησε.

Θὰ μοῦ πῆτε, γιὰμὰ—Τί γίνεται τώρα τὸ γκουβέρνο τῆς Ἀθήνας ὅπου λείπει τὸ ξιφτερί τῆς Ζάκυνθος; Ἀφησα, μουρὲ παιδιὰ, στὸ πόστο μου ἐκεῖ στὸ ὑπουργεῖο ἕνα λεβέντη ἀξέτιμωτο, φηλὸν σὰν τὸ καμπαναρεῖο τῶν ἁγίων Πάντων. Καζάζη τὸν λένε καὶ εἶνε πολὺ καπάτσος ἄνθρωπος. Ἐμέτρησε, μουρὲ τζόγιές μου, οὐλοὺς τσοῦ κάτοικους τῆς Ἀθήνας, μὲ τὰ νούμερα, καὶ δὲν τοῦ ἔφυγε κανεὶς, οὐτ' ἐκεῖνος ὁ Κοραῆς ποῦ τὸν ἔχουν καθισμένον ἀπ' ὄξω ἀπὸ τὸ Πανεπιστήμιον. Ἀμὰ στὰ φραντζέζικα γιὰμὰ δὲν τοῦ βγαίνει κανεὶς μπροστά!... μπουρὲ μουρὲ νὰ σὰς βάλῃ στεράνια στὸν ὕπνο σας χωρὶς νὰ τὸ καταλάβετε. Κ' ἐκεῖνος ὁ Χαρίλαος!... τί ἀφεντᾶθρωπος! Ἐκαμε, μουρές, μαζὶ μ' ἐκεῖνο τὸ σοπραφίνο τὸ Δεμάθα ἕνα δασμολόγιο, ποῦ μὰ τὸν ἅγιο καὶ μὰ τὴν ζωὴ τῶν ἀνψιδῶνε μου θὰ γλυτρώσῃ ὅλον τὸν ἑλληνοισμόν. Γιὰμὰ, μὴν ἀκούτε τί σὰς λένε ἐκεῖνα τὰ μπαίγνια, τὰ ρεντίκολα οἱ λιουραῖοι. Καὶ γιὰ μὲνα τὸν ἴδιο πόσα δὲν λένε; Μοῦ λένε πὼς ὅλο σὲ βρωμεραῖς δουλειαῖς ἀνακατώνομαι μὰ ληπτα, τσερτανέντε! μὰ μπουρὲ νὰ κάμῃ ἄλλῶς ἕνας ὑπουργὸς τῶν ἐσωτερικῶν; Τὰ ἐσωτερικὰ, μουρὲ παιδιὰ, εἶνε σὰν νὰ εἰποῦμε ὁ πατσᾶς τοῦ γκουβέρνου γίνεται ποτὲ ὁ πατσᾶς νὰ εἶνε καθαρὸς; Τὸ γιλέκο ποῦ εἶνε ἐξωτερικὸ μπουρὲ νὰ εἶνε καθαρὸ ἀμὰ, γιὰμὰ, τὸ ποκάμισο ποῦ εἶνε ἐσωτερικὸ δὲν μπουρὲ παρὰ νὰ εἶνε ἀκάθαρο. Καὶ ὡστόσο τσοῦ ἔβαλα ἐφέτο κάθαρι σὲ ὅλα τὰ μέρη καὶ τοὺς ἔκαμα Λαζαρέτα κ' ἔβαλα σὲ ἱμπέγο ὡς καὶ τὸ καμμένο τὸ Χρίστο τὸν Ἀράπη ἀπὸ συμπαθήα, γιὰτι καὶ αὐτὸς ὁ κακόσορτος εἶνε πάντα λερωμένος. Μὰ ὄγεσκε!... δὲν μένουν φχαριστημένοι μὲ τὴν κάθαριν!... θέλουν καὶ ἄραι! Μουρὲ παιδιὰ, τοὺς λέγω, ἄσιτε νᾶρθῃ τὸ ἄρτσι-βοῦρτσι, νὰ κάμουμε τὴν ἄραι, ποῦ εἶνε καὶ ἡ ἐποχὴ τῆς. Ὅγεσκε!... θέλουν τὴν ἄραι τώρα, ἤγουν νὰ δίδουν τὸ τάλλαρο καὶ νὰ πέρουν πενήντα δεκάραϊς. Μουρὲ τί ἱμπεταλλίδες!

Καὶ νὰ ἰδῆτε, μουρὲ τζόγιές μου, τὰ θωρακωτὰ ποῦ ἔφερε ὁ Χαρίλαος!... Ἐφερε τὴν Κίτσα, τὴν Τσίχλα καὶ τὸ Τρυποκάρυδο. Τώρα ἐπαράγγειλε νὰ ἔλθῃ τὸ Κουνοῦπι καὶ ἡ Ἀλογόμυγα. Εἶνε μουρὲ μάτια μου τὸ καθένα ἀπὸ δῶ ὄσο μὲ τῆ Γλαρέντσα. Μὰ τὰ ἐβαφτίσαμε ἔτσι γιὰ πολιτικούς λόγους, γιὰτι εἶπαμε στὴν Τουρκιά ποῦ μᾶς ἐζήτησε ἐξηγήσεις, πὼς κάνομε ταχὰ πτηνοτροφεῖον καὶ ὄχι θωρακωτὰ. Μουρὲ εἶνε γερὸ κεφάλι ἐκεῖνος ὁ Χαρίλαος! Ἐκαμε τώρα ὑστερα μίαν συνθήκη ἐμ-

πορική, ήγουν του κομμέρτσιου με την Γερμανία, που θα πουλήτε τη σταφίδα σας για χρυσάφι, γιατί εκεί τώρα άρχισαν να φτιάχνουν Χριστόψωμα και πουλούσαν και βάζουν μπόλικη σταφίδα. Όλα τα σιδερικά πάλι, τα λουκέτα, τας άλυσιδες για τσου σκύλους, τας παγίδες για τους ποντικούς, θα τα γοράζετε για το τίποτε και θα εύτυχάστε! Θα κάμη, σου λένε μονοπάλιο το πετρέλαιο! Ναίστε, θα κάμη; μα ξέρετε την αϊτία; μουρέ μ'ες έρχαν τα ποντικά μέσα στο Ταμείο, και για να τα κάμη με το πετρέλαιο, έπρεπε κάθε τόσο το γκουβέρνο να το γοράζη από το μπακάλη με το καρτούσο!... Έβαλε φόρο στον καπνό και στο τσιγάρο-χαρτο! Μουρέ τι κάθεστε και μ'ες χοντάρετε;... Ποιος από σας, μουρές παιδί, γοράζει καπνό και τσιγάρο-χαρτο φορολογημένο από το γκουβέρνο; (Α ποτε νομένος προς το άκροατήριον.) Γοράζεις, εσύ μουρέ Νίονιο;... εσύ, μουρέ Στάθη, εσύ μουρέ Στεφανή;...

Φωναι έκ του άκροατηρίου.— "Όγασκε, άφέντη, όγασκε!... (Έξακολουθει ό ρήτωρ.) Τό βλέπετε, τζόγιες μου;... Άστε τους, μουρές, να πάνε στο διάολο τα ρεντίκοζα και π'αμε, τώρα να προσκυνήσωμε τον άγιο (σταυροκοπέται.) Φωναι.— Ζήτω και του άρεντός! Ο ρήτωρ. Ναι, παιδί, ζήτω έμέ, μα ζήτω και του Χαρίλαου. Έγώ είμαι άφέντης δικός σας, μα είμαι και δούλος εκείνου! (Ζητωκραυγαι, κωδωνοκρουσαι, πυροτεχνήματα, πυροβολισμοί, άνθοδέσμη, φωταψίχι, μουσική κλπ. κλπ.)

ANEMOMAZOMATA

Η ένερξίς του άθηναικού χειμῶνος σημειούται συνήθως από των μέσων του Όκτωβρίου δις της αναχωρήσεως των χειλιδόνων και της άφίξεως των βουλευτών. Αμρότερα τα φαινόμενα ταύτα ήρχισαν παρατηρούμενα ήδη. Έπομένως οι κατά την εποχήν αυτήν εκδιδόμενοι καζαμίαι δύνανται να προΐδωσιν άσφαλώς προσεχή κκκοκαιρίαν.

Υπάρχει δε έφέντος ιδίως περισσοτέρα ή όση φαίνεται σχέσις μεταξύ των δύο τούτων γεγονότων. Η αναχώρησις των χειλιδόνων δέν δύναται: παρά να έχη δις τας παρούσας περιστάσεις ίσην σχέσιν προς την άφίξιν των βουλευτών πολιτικήν σημασίαν, αφού ούτως έξφανίζονται οι έν τῷ αίθερι δις του χρώματός των σύμμαχοι αύτοί της άντιπολιτεύσεως: τα ίπτάμενα μαύρα σημεία των καιρών.

Και πάλιν τυτόχρονας με την άφίξιν των βουλευτών αναγγέλλεται ή από τόσου καιρού λεγομένη και μόλις τώρα έπαληθεύσασ άφίξίς των εύζωνικών και άλλων τυχμάτων. Εύρίσκομεν πολύ δικαιολογημένην την ύπερ της δημοσίας άσφαλείας πρόνοιαν ταύτην μετά τας σκηνάς, αίτινες έσημείωσεν την πρόδον της περιουσίας συνόδου.

Σχετικῶς προς τάνωτέρω αναγγέλλει έπισήμως και ή "Όρα, ότι αι έν τῷ βουλευτηρίῳ έπισκευαι τελειόνουν πλέον δριστικῶς όσονούπω. Λέγονται δε ότι είναι πολλαί και ποικίλαι, μεταλλάσσουσαι: άρκετά και καθιστώσαι εύπρόσωπον όπωςδήποτε την άβυσσαλέην όψιν του αρχιτεκτονικῷ αύτου τέρατος. Ο ίδιος κ. Τρικούπης έδωκε σχέδια, διαταγάς, παρχηγείας, έπεσεκέσθη και είδεν έπαπειλημένως: τι γυνόμενα, έρρόντισε να τελεσθῆ όσα του δυνατόν καλλιτέρα ή έργασία και ώρισε πῶς να διευθετηθοῦν όλα. Μεταξύ των άλλων περιέρχων, άτινα διηγείται ή Ρωμαική ιστορία περί του Καλλιγούλα, μ'ες διδάσκει ότι ό αξιόλογος ούτος μονάρχης κατέβηκε πολλήν προσοχήν, όπως είναι πολυτελείς οι σταυλοι, έν οίς έμελλε να έγκαταστήτη τούς ίππους του..

Μεταξύ των κυριωτέρων ίσχυρισμῶν των υπερασπιζόντων την

πολιτικήν του κ. πρωθυπουργού είνε ότι και αν άνγκάζεται τώρα, όπως μένη έν τῇ έξουσίᾳ, να διαπράττη παρανομίας και να προσταιριζήται τα χειρότερα στοιχεία, θα καθαρίσθη και το κόμμα και την πολιτικήν του όπ' αυτών, όταν έξασφαλισθῆ είνε την έρχήν και δύναται πλέον να ένεργῆ όπως θέλη. Κατά τον αυτον άπαραλλάκτως τρόπον και εύγενής τις του μεσιάνως, κατηγορούμενος διά ποινικήν τινα ύπόθεσιν, δέν ήθελε να ξυρισθῆ λέγων, ότι θα πράξη τούτο, όταν βεβαιωθῆ ότι ή κεφαλή του τῷ άνήκει. Δυστυχῶς τῆ χρονική τῆς έποχής εκείνης άναφέρουν, ότι ό φρόνιμος εύγενής άπεκεφαλίσθη πριν προφθάση να ξυρισθῆ.

ΒΟΥΛΗ

Ρίψατε βλέμμα σοβαρόν επί των ένεστώτων, στρέψατε όλοι ένδακρυεις 'σῶν ούρανῶν το δῶμα, ακούσατε τριγύρω σας κραυγάς, λυγμούς και κρότον, κι' άνοιξατε τα μάτια σας, τ' αυτιά σας και το στόμα. Άλλά μηρ άπελπίζεσθε κι' όλα θ' άλλάξουν φάσιν, κι' έντός άλλου πρόδοος και 'στην δικήν μας πλάσιν.

Έντός άλλου έρχονται του έθνους οι πατέρες, έντός άλλου ή βουλή τας θύρας της άνοίγει, χρυσῶν διασκεδάσεων αρχίλουνε ήμέραις, και ό Σεργήφ με τον Δερβίς άδελφωμένος σμίγει. Έντός άλλου αρχινᾷ το γοβερό βρισίδι κι' ως 'στα Χαντεία άντηχοῦν φωναί του Στεφανίδη.

Έντός άλλου θέαμα λαμπρόν και φασαρία, κι' αρχίλουν τα τρεχάματα εκείνα της Ρολοῦς, έντός άλλου πλημμυροῦν τα τόσα θεωρεία από ποικίλους "Ελληνας έξόπρους και χαλούς. Έντός άλλου ή βουλή καλεῖ τούς συμπολίτας, τον κόσμον των διπλωματών, κι' άλλους λοποδύτας.

Έν μέσω τεκρικῆς σιγῆς και ήσυχίας τόσης, κρότοι χειρῶν τε και ποδῶν έξαιφνης θ' άντηχῆσούν, πολὺ συγρᾶ θα προσταχθοῦν άκροατῶν κενώσεις, και τα ποδοκροτήματα τούς στύλους θα κουνήσούν. Έντός άλλου είνε αυτῶν τον εναγῆ μας οίκον αρχίλουν μεταμφιεσμοί ληστῶν και φυροδίκων.

Έντός άλλου της βουλῆς ύφούται ή καρτιέρα κι' ό Μάρταλος 'στο βῆμά της άπάνω σακαφαλόνει, έντός άλλου της βουλῆς αυτῆς ή άτμοσφαίρα από πυκνότατον καπνόν τσιγάρων θα θολώρη. Έντός άλλου αρχινᾷ της τάξεως ό κώδων, το σπάσιμο των κεφαλιῶν κι' οι τρόποι των τριδῶν.

Έντός άλλου αρχινᾷ των λόγων ή μαρία, έντός άλλου ό καθείς σωρός σχεδίων φέρνει, έντός άλλου είνε αυτᾶ τα έρημα θραυία ό φιλιτατος Σταμούλης μας τον ύπνον του θα πέρη. Κι' έντός αυτῆς της σοβαρᾶς και σκοτεινῆς αίθουσης του κράτους τα συμφέροντα περίτρομος θ' άκούσρη.

Έντός άλλου ό καθείς Ρωμηός έπαναστάτης, κάθε ρταῆς όπλαρχηγός και γουσταρελλοφόρος θα κάρη τον περίπατο είνε τα προαυλιά της, περί του πολιτεύματος φωνάζων παραφῶρος. Έδῶ κι' εγώ τούς στίχους μου προς το παρόν άφίνων, περί του νέου μέλλοτος θα λέγω των "Ελλήνων.

SOURIS

Μετά την έκρηξιν.

Η ύποδοχή.

— Για πές μ' αλεύρι; — Αλεύρι — Το Μαλεύρι σε γυρεύει.

— Είνε την Αμερικην... — Ένοσείς είνε την Κερπινην; — Όχι είνε την Αμερικην... — Λοιπόν την κακήν σου την ψυχρήν.

Τό χρυσούν τέρας.

Πρωτοφανής μονομαχία ψαλτών.

ΔΙΑΒΟΛΟΣΚΟΡΠΙΣΜΑΤΑ

Τὸ διάφορον τῆς τουρκικῆς ἐφημερίδος «Ὁσμανλή» περὶ τοῦ ὅτι τὸ ὀθωμανικὸν κράτος εἶνε ὁ προμαχὼν τῆς ὑπάρξεως τοῦ ἑλληνικοῦ ἔθνους, εἶνε τῶ ὄντι ἄξιον μνείας ὡς χαρακτηριστικὸν τῆς στάσεως εἰς ἣν περιήλθομεν μετὰ πεντηκονταετίαν ἀπὸ τῆς ὑπὸ τῶν εὐρωπαϊκῶν πρωτοκόλλων ἀποκαταστάσεως τοῦ ἑλληνικοῦ βασιλείου. Καὶ τί μὲν δύναται νὰ εἶνε κατ' οὐσίαν ἡ φιλία καὶ συμμάχια τοῦ Τούρκου πρὸς τὸν Γραικόν, τοῦτο πᾶς τις δύναται ν' ἀντιληφθῆ ἀκριβῶς ἐκ τῆς ἱστορίας. Ἀλλὰ καὶ προσκρίσεις τῆς φιλίας μεταξὺ τῶν δύο ἔθνων δὲν εἶνε τι νέο. Διότι πρὸς τοὺς τούρκους ἀπειλοῦντας ἤδη τὴν Κωνσταντινούπολιν δὲν ἔλειψον γραικουλικά κολακεῖα, ἐξεδόθη δὲ καὶ πριγγίπισσα Παλαιολογίνα εἰς γάμον πρὸς Σουλτάνον. Μόνον ἀξιοσημείωτον ἐν τῇ προσφάτῃ πρὸς τοὺς τούρκους κυρίως δουλικῇ γραικουλικῇ ταπεινώσει ἐν Ἀθήναις καὶ ἐν Κωνσταντινουπόλει εἶνε, ὅτι ὁ περίφημος αὐτὸς τουρκικὸς προμαχὼν εἶνε αὐτὸς οὗτος ἐφ' οὗ ἐστήθη ἡ σημαία τοῦ ρωσικοῦ αὐτοκρατορικοῦ αἵτου τῶ 1878. Διὰ τοῦτο ὑποπευόμεθα, ὅτι εἰς τὸ ἐσχάτως κορυφωθέντα τουρκικὸν ἐνθουσιασμὸν τῶν ἡμετέρων ὑποκρύπτεται δακτύλος τῆς πανσλαυστικῆς προπαγάνδας, ἐλπίζουσης νὰ καταδροχθῆσιν προσεχῶς μετὰ τοῦ τουρκικοῦ προμαχῶνος καὶ τὸν μετ' αὐτῷ συνδεδεμένον δούλον καὶ σύμμαχον Γραικόν. Τί εἶνε ἄρα γε ὁ κ. Τρικούπης ἐν τῇ ἐξωτερικῇ πολιτικῇ του; Αὐστριακὸς ἢ Πανσλαυσιτῆς; Ἴσως ἀμφοτέρω μετὰ τὴν τελευταίαν συνέντευξιν τῶν Αὐτοκρατόρων. Ἄλλ' Ἕλλην βεβαίως δὲν εἶνε.

Πολλοὶ ἠπόρησαν πῶς δὲν ἀντεβόησεν ἐνταῦθα ἡ πομπὴ τῆς ἐν Ζακύνθῳ γενομένης βέβαια ὑποδοχῆς τῶ κ. Λομβάρδου. Οἱ τοιοῦτοι δὲν συνέλαβον ἐπὶ τοῦ προκειμένου τὸν ἀληθῆ πολιτικὸν μῦτον τῆς ὑποθέσεως. Τὰ τηλεγραφήματα ἐκ Ζακύνθου καὶ αἱ προσωφωνήσεις καὶ ἀντιφωνήσεις βέβαια θὰ ἀπστάλησαν εἰς τὰς ὑπουργικὰς ἐφημερίδας· ἀλλ' εἰς αὐτὰς ἀπηγόρευσεν ὁ κ. Τρικούπης νὰ τὰ καταχωρίσωσιν ἐκ τοῦ μεγαλόφρονος αἰσθήματος μήπως ἡ περιγραφή πνευματικῆς ὑποδοχῆς καὶ εἰς ἄλλον ὑπουργόν, μειώσῃ τὰς ἐκ τῆς ἐν Θεσσαλίᾳ θριαμβευτικῆς πορείας του ἐντυπώσεις, ἢ ἐκείνας τὰς γενομένας αὐτῶ ἐν αὐτῇ τῇ Ζακύνθῳ, ἢ προκαταβολικῶς ἐλαττώσῃ τὸ γόητρον τῶν ἐπιφλασσομένων αὐτῶ ὑποδοχῶν κατὰ τὴν εἰς Πελοπόννησον ἐκδρομὴν του ἐν σχεδίῳ. Ἐκ τῆς περιτάσεως ταύτης λέγουσιν ὅτι ὁ μῦτος περιεπλήχθη εἰς ἀδιέξοτον, διότι οἱ συμπατριῶται τοῦ κ. ὑπουργοῦ ἐνταῦθα δὲν ἐνοοῦν πῶς τὴν τοιαύτην ἀπαγόρευσιν αὐτοῦ καὶ βρέως φέροντες τὴν προσβολὴν ἀπετάθησαν εἰς τὰς ἀντιπολιτευομένας ἐφημερίδας αἵτινες πάλιν προθύμως τῶ πρόσχον τὴν εὐγλωττον... σιωπῆν των.

Ἀξίως ἠπόρησε ἡ Νέα Ἐφημερίς ὅπῃ τάχῃ σχέσις μεταξὺ λιμενικῶν ἐπιτροπῶν καὶ ἑλληνικοῦ θεάτρου ὑπάρχει ὥστε νὰ προσφέρῃ ἡ λιμενικὴ ἐπιτροπὴ Κατακόλου διακοσίας δραχμὰς εἰς τὸν Ἑθνικὸν Δραματικὸν Σύλλογον. Ἀπὸ τίνος τόσα ταξείδια ἐκτελοῦσιν οἱ ἀμέτρητοι, ποικιλῶνυμοι καὶ μακρόνυμοι ἑλληνικοὶ θίασοι τῶν ἠθοποιῶν, ὥστε αἱ ρηθεῖσαι ἐπιτροπαὶ τοῖς ὀφείλουσι χάριτας ἐκ τῶν πολλῶν λιμενικῶν δικαιοματίων, αἵτινα εἰσπράττουσιν ἐξ αὐτῶν καταπλεόντων τῆδε ἀκαίεσε.

Εἰς τὸν κ. Τιμολέοντα Ρουμπίνην, ἓνα τῶν συντακτῶν τῆς ἐν Βουκουρεστίῳ ἐφημερίδος Σύλλογοι, ὁ κ. Τρικούπης ἀπένειμε τὸν σταυρὸν τοῦ Σωτήρος «ἐνεκα τοῦ ὑπὲρ τῶν ἑθνικῶν συμφερόντων ζήλου αὐτοῦ». Γνωστὸν, ὅτι ἡ ρηθεῖσα ἐφημερίς διακρίθη ἐν τῶ κέντρῳ τῆς Ρουμανίας ἐπὶ ὕβρεσι κατὰ πάντων τῶν ἐν Ἑλλάδι, ἰδίως δὲ κατὰ τῆς ἀντιπολιτεύσεως καὶ τοῦ ἀνεξαρτήτου τῶν ὑπουργικῶν ρουσφετολογίων τύπου. Κατὰ συνέπειαν, βλέπομεν ὅτι τὸν ζῆλον ὑπὲρ τῶν ἑθνικῶν συμφερόντων τοῦ κ. Τρικούπη δὲν

ἀπαιτεῖται πλέον ν' ἀναγνωρίσωσιν ἡ δὲ μὲν τῶν οἱ χαρακτῆρες, ἀλλὰ ρουμπίνειοι.

Καθ' ἃ γράφει ὁ ἐκ Λοιδίνου ἀνταποκριτῆς τοῦ Αἰῶνος, εἰ ἐν τῇ μεγαλουπόλει ταύτῃ ὁμογενεῖς εἰς τοσοῦτον λατρεῖς ὑπὲρ τοῦ ἐνδόξου πρωθυπουργοῦ μας ἔφθασαν, ὥστε ἀμιλλῶνται εἰς πρῶτον ν' ἀσφαλίῃ τὴν ζωὴν αὐτοῦ. Ἐὶν ἡ παράδοξος αὕτη εἰδησις ἀληθεύει, δὲν δυνάμεθα ἀληθῶς ἢ νὰ υπερθουμάσωμεν καὶ ἡμεῖς τὴν λατρείαν καὶ πρὸ παντὸς τὴν ἀφειδίαν τῶν ἐν Λοιδίνῳ ὁμογενῶν μας. Διότι, μετὰ τὰ κατὰ τὴν παρελθούσῃ τῆς βουλῆς σύνοδον δείγματα ὑγείας καὶ εὐρωστίας, τὰ ὅποια παρέτεχεν ὁ κ. πρωθυπουργός, νομίζομεν ὅτι ἐπὶ μακρότατον χρόνον εὐδὲνα κίνδυνον διατρέχει, καὶ μόνον τὸ βαλάντιον τῶν γενναίων θουμαστῶν του θὰ κινδυνεύσῃ κα... ἐξεντληθῇ.

Ἄλλὰ καθ' ἃς ἡμέρας τὸ πνεῦχόν μας ταμεῖον μετὰγγίζεται εἰς Λοιδίνον πρὸς κατασκευὴν κηλῶν καὶ κισσῶν, δὲν θὰ ἦτο καταληγλότερον, τὸ ὑπὲρ ὑγείας καὶ ἀσφαλείας τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ μας δαπανώμενον ἀσκόπως ποσόν, νὰ κοτεβάλλετο πρὸς κατασκευὴν ἔστω καὶ μιᾶς οὐρᾶς καλυδρίου ἢ ἐπὶ τέλους νὰ ἐδίδοτο πρὸς ἄλλον ἀγαθοεργότερον σκοπόν;

ΚΑΝΤΑΔΑ
(ἀπάντησις)

Ὁ Λομβάρδε τί μ' ἀγνοεῖς μόνον
 qu' εἰς τὴν Ζακύνθον τάχα ποῦ πᾶς;
 ἐν τῶ μέσῳ γρικτῶν quiquedran
 Κωνσταντῆ μου què σὺ μὲ κτυπᾶς;
 Què λοιπὸν μοναχὸς ἂν θὰ μείνω,
 ποῦ νὰ πάγω què ποῦ νὰ σταθῶ;
 πῶς θὰ πράξω què τοῦτο què quietro
 Κωνσταντῆ μου χωρίς νὰ χαθῶ;
 Σπεῦσε σπεῦσε λοιπὸν νὰ γυρίσῃς
 què ταχέως ἐδῶ νὰ βρεθῆς
 ἀλλὰ πρόσθεε μήπως ἀργήσῃς
 Κωνσταντῆ μου què μὴ μοῦ χαθῆς

ΣΚΝΙΠΑ

ΡΩΜΗΘΥ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ
καὶ μὲ ἑορτολόγιον.

Φαιδρότατον καὶ γαργαλιστικώτατον ἐξέρχεται σήμερον εἰς τὰς ὁδοὺς, καιροῦ ἐπιτρέποντος, τὸ μοναδικὸν τοῦτο εἰς τὸ εἶδος τοῦ Ἡμερολόγιον.

Τίτλοι, ἡμερομηνία, ἑορταί, προφητεῖαι, ἐν γένει ὅλον τὸ περιεχόμενον αὐτοῦ εἶνε μὲ μέτρον, καὶ μόνον ἡ εὐθυμία τὴν ὁποίαν εἰς πάντας, μέχρι καὶ αὐτοῦ τοῦ κ. Σεμιτέλου, θὰ διαχύσῃ, θέλει εἶσθαι ἄμετρος. Σπεύτατε νὰ τὸ ἀγοράσῃτε διὰ νὰ μὴ μετανοήσῃτε. Ἡ τιμὴ του εὐθηνότατῃ 60 μόνον λεπτά· 60 μόνον λεπτά!!

Ὅπως πάντοτε πρῶτος πρῶτος, ἐξέδωκε πάλιν ἐφέτος καλλιτεχνικωτάτους τοὺς Ἡμεροδείκτας του ὁ φιλόκαλος ἐκδότης κ. Ἀνέστης Κωνσταντινίδης. Εἶνε ἀπαραίτητον ἀπόκτῃμα παντὸς γραφείου, οἰκίας, σπουδαστηρίου, δυνάμενον συγχρόνως νὰ χρησιμεύσῃ καὶ ὡς βοήθημα καὶ ὁδηγὸς καὶ ὡς κόσμημα, ἀφοῦ συνεοῖ τόσον εἰς τὴν ἀκριβείαν καὶ τὴν κομψότητα. Τρίτον δὲ κάλλιστον προσὸν αὐτῶν εἶνε ἡ εὐθηνία.